

پس گفتیم: تو سید (سرور) مایی. فرمود: «السَّيِّدُ اللَّهُ»: «سید، الله است». گفتیم: و بهترین ما از نظر فضل و شرف و برتری هستی و بخشنده‌ترین و والاترین مایی. پس فرمود: «قُولُوا بِقَوْلِكُمْ، أَوْ بَعْضِ قَوْلِكُمْ، وَلَا يَسْتَجْرِبَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ»: «سخن خود را یا بخشی از سخن خود را بگویند و شیطان شما را [در مسیر باطل] جری نکند»

از عبدالله بن شخیر - رضی الله عنه - روایت است که گفت: همراه با فرستادگانی از بنی‌عامر نزد رسول اکرم - صلی الله علیه وسلم - رفتیم. پس گفتیم: تو سید (سرور) مایی. فرمود: «السَّيِّدُ اللَّهُ»: «سید، الله است». گفتیم: و بهترین ما از نظر فضل و شرف و برتری هستی و بخشنده‌ترین و والاترین مایی. پس فرمود: «قُولُوا بِقَوْلِكُمْ، أَوْ بَعْضِ قَوْلِكُمْ، وَلَا يَسْتَجْرِبَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ»: «سخن خود را یا بخشی از سخن خود را بگویند و شیطان شما را [در مسیر باطل] جری نکند».

[صحیح است]

گروهی نزد پیامبر - صلی الله علیه وسلم - آمدند و چون نزد ایشان رسیدند، از روی مدح ایشان، سخنانی گفتند که پیامبر - صلی الله علیه وسلم - آنها را نپسندید، آنان گفتند: «تو سرور ما هستی»، پس پیامبر - صلی الله علیه وسلم - فرمود: «سید و سرور، الله است». زیرا دارای سروری کامل بر آفریدگانش است و آنان بندگان او هستند. و گفتند: تو «بهترین مایی از نظر فضل» و بالاترین ما از نظر مرتبت و شرف و مزیت هستی. و تو «بزرگ‌ترین ما از نظر عطا هستی» و بخشنده‌ترین و والاترین و گرامی‌ترین ما هستی. سپس پیامبر - صلی الله علیه وسلم - آنان را ارشاد نمود که همان سخنان معمول خود را بگویند و در گزینش الفاظ تکلف نوزند و شیطان آنان را به سوی غلو و زیاده‌روی در مدح نکشانند که باعث وقوع در شرک و وسایل شرک می‌شود.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/3389>

